

## Blues pro 1. řadu

Jarret

Kdyby tak ten motýl  
co ti hnízdí pod límcem  
mohl křídla roztáhnout  
vzlétnout vzhůru  
vzít sebou tvůj úsměv  
mohla bych si boty zout  
zapálit cigaretu  
rozpustit si vlasy  
bylo by mi líp  
já už ti nepatřím

Schováváš se za puget  
tváříš se ustaraně  
puget zatím usychá  
vadne stejně jako já  
doteky tvé dlaně  
nadechneš se do ticha  
pak bude následovat  
třítisící tři sta sedmý  
stále stejný slib  
já už ti nepatřím

Polož klíče na stůl  
ukroj krajíc chleba  
cestou můžeš dostat hlad  
a co by kdyby  
říkat není třeba  
konečně si můžu dát  
ke kávě cigaretu  
rozpustit si vlasy  
je mi líp  
já už ti nepatřím